

Babilonul și Armagedonul

Textul de memorat: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” (1 Petru 1:5)

Duminică, 17 iunie – „Vinul mâniei ei”

1. Apocalipsa 14:8; Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apocalipsa 16:19; Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.

Apocalipsa 17:5; Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

Apocalipsa 18:2,10,21; 2. El a strigat cu glas tare și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!"

21. Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare și a zis: "Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!"

2. Apocalipsa 14:8; Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apocalipsa 18:3; „Pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”

Luni, 18 iunie – A căzut Babilonul!

3. Apocalipsa 18:1-10; 1. După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

2. El a strigat cu glas tare și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

3. pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei."

4. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

5. Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

6. Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoite în potirul în care a amestecat ea!

7. Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: "Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!"

8. Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.

9. Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci.

10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!"

Marti, 19 iunie – Armaghedonul

4. **Apocalipsa 16:12-16**; 12. Al șaselea a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților care au să vină din răsărit.

13. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.

14. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. -

15. "Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!" -

16. Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreiește se cheamă Armaghedon.

Miercuri, 20 iunie – Armaghedonul și muntele Carmel (1)

5. **1 Împărați 18:1-18**; 1. Au trecut multe zile, și cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: "Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului."

2. Și Ilie s-a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab. Era mare foamete în Samaria.

3. Și Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. - Obadia se temea mult de Domnul.

4. De aceea, când a nimicit Izabela pe prorocii Domnului, Obadia a luat o sută de proroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și cu apă. -

5. Ahab a zis lui Obadia: "Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pâraiele; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catârilor, și să n-avem nevoie să omorâm vitele."

6. Și-au împărțit țara s-o cutreiere. Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7. Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscându-l, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Tu ești, domnul meu Ilie?"

8. El i-a răspuns: "Eu sunt; du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

9. Și Obadia a zis: "Ce păcat am săvârșit eu, ca să dai pe robul tău în mâinile lui Ahab, ca să mă omoare?"

10. Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute; și când se spunea că nu ești acolo, puneam pe împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit.

11. Și acum zici: "Du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

12. Și apoi, când voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu știu unde. Dacă m-aș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar găsi, mă va omorî. Și totuși robul tău se teme de Domnul din tinerețea lui.

13. Nu s-a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe prorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de proroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peșteră, și i-am hrănit cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici: "Du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!" El mă va ucide."

15. Dar Ilie a zis: "Viu este Domnul oștirilor al cărui slujitor sunt, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab."

16. Obadia, ducându-se înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab s-a dus înaintea lui Ilie.

17. Abia a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: "Tu ești acela care nenorocești pe Israel?"

18. Ilie a răspuns: "Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali."

Joi, 20 iunie – Armaghedonul și muntele Carmel (2)

- 6. 1 Împărați 18:18-40;** 18. Ilie a răspuns: "Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.
19. Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și pe cei patru sute de proroci ai Astartei, care mănâncă la masa Izabelei."
20. Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel și a strâns pe proroci la muntele Carmel.
21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: "Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.
22. Și Ilie a zis poporului: "Eu singur am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
23. Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc și-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.
24. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: "Bine!"
25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: "Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc."
26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineață până la amiază, zicând: "Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
27. La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: "Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi."
28. Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulite, până ce a curs sânge pe ei.
29. Când a trecut amiaza, au aiurit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
30. Ilie a zis atunci întregului popor: "Apropiați-vă de mine!" Tot poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
31. A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: "Israel îți va fi numele"
32. și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămânță.
33. A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis: "Umpleți patru vedre cu apă și vărsați-le pe arderea de tot și pe lemne." Și au făcut așa.
34. Apoi a zis: "Mai faceți lucrul acesta o dată." Și l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: "Mai faceți-l și a treia oară." Și l-au făcut și a treia oară.
35. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și șanțul.
36. În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: "Doamne Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.
37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!"
38. Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț.
39. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: "Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!"
40. "Puneți mâna pe prorocii lui Baal", le-a zis Ilie, "niciunul să nu scape!" Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a coborât la pârâul Chison și i-a înjunghiat acolo.
- 7. Apocalipsa 16:13; 19:20,21;** 13. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.
20. Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos care făcuse înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă.
21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

1 Corinteni 15:1,2; 1. Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas

2. și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.

Apocalipsa 16:15; „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!”